

Hvað er framorðið

(Sól úr austursölum stígur)

Freysteinn Gunnarsson

Ísólfur Pálsson, 1928

Commodo

1. Sól úr aust - ur - söl - um stíg - ur, svefn og draum - ur burt - u flýg - ur,

sindr - ar geisli' um sal - ar gólf. Mál er enn að vaka' og vinn - a,

vit - ug störf af hendi' að inn - a. Verð - ir kall - a: "Klukk - an tólf!"

SÓL ÚR AUSTURSÖLUM STÍGUR

Sól úr austursölum stígur,
svefn og draumur burtu flýgur,
sindrar geisli' um salar gólf.
Mál er enn að vaka' og vinna,
vitug störf af hendi' að inna.
Verðir kalla: "Klukkan tólf!"

Hádegi' aðeins einu sinni
er á jarðar dagleið þinni,
síðan hallar aftni að.
Njóttu, vinur, heilla handa
helga smíð að treysta' og vanda.
Ört flýr sál í eyktar stað.

Steinninn mótast mær og fagur
meðan ljómar hæstur dagur.
Vakir hugur, vinnur hönd,
verndi máttur vora smíði,
viska' og fegurð salinn prýði,
létti starfið bræðrabönd.

Sól í vestri' að sævi líður,
sérhvert starf og iðja bíður
miðnættis um myrka stund.
Öllum þreyttum, hreldum, hrjádum,
hverjum sjúkum manni' og þjádum
gefi drottinn blíðan blund.

Hánótt byrgir hvelfda sali,
hylja skuggar jarðardali,
vaggar húm í draumi drótt.
Standa' og hlusta hvítir tindar,
hika' og þegja næturvindar.
Allt er dimmt og dauðahljótt.